

דברי הכפר

פתגם השבוע

המרחבים והמרחקים נמצאים

על פי רוב

כל כך קרוב.

זוהי אמירה אודות נופים משגעים

ומסר כולל על כל תחומי החיים

מתוך "המילים של החיים" מאת: חיים מלמד

גיליון מס' 1659 * 17 בספטמבר 1999 * ז' בתשרי תש"ס * כפר הנשיא * עלון פנימי

קו מוצרים חדש מבית צמחי מרפא הגליל

בימים אלה יוצא המשלוח הראשון של 15 המוצרים החדשים לארה"ב. המוצרים מכילים צמחי מרפא בתוספת של ויטמינים, מינרלים וחומצות אמינו. מוצרים אלה כשרים (O.U.) ומורשים אורגניים. בשלב זה מוצרים אלה עדיין לא ישווקו בחנויות בארץ, אך כן ניתן לקנות אותם ישירות במשרד צמחי מרפא הגליל. ניתן להתקשר ולהזמין, ללא מרשם רופא. לפרטים נוספים ומחירים נא להתקשר אלינו.

להלן תיאור קצר על כל מוצר

שם המוצר	השימוש	מכיל
MI - GONE	למניעת מיגרנות	דומה למיגרליף 200 אך עם תוספת של מגנזיום וויטמין B 2
JOINT VENTURE	להקלה על כאבי זלקות פרקים	בדומה למיפרקל אך עם תוספת של ויטמינים D, E
HAY LEAF	להקלה במקרה של אלרגיות	דומה לאל שחת עם תוספת של וויטמין C
STRESS & SLEEP	להקלה על מתח ונדודי שינה	בן חרצית, קאווה, וויטמין B 5
PMS FORMULA	כל הסימפטומים של מתח טרום ויטמי	מגוון צמחי מרפא, מגנזיום, וויטמין B 6, E
QUEEZY EASE	למניעת בחילות והקאות בזמן נסיעה	ג'ינג'ר, ויטמינים B 3, B 6, E - 1
'REGULAR' DIGESTIVE	לעצירות, המוצר נקרא בעברית "עצרוץ"	אלו וורה, ברומלין, פקטין, פאפאין
HEARTBURN	למניעת צרבת	צמחי מרפא, קלציום, אמולץ, ביטין, פפסין
ST. JOHNS WORT & KAVA	לטיפול בדיכאון וחרדה	היפריקום, קאווה, ומגוון עשיר של ויטמינים ומינרלים
TOTAL MAINTENANCE	שמירה על כולסטרול, לחץ דם ורמת סוכר. אחזקה שוטפת של הגוף לקראת המילניום הבא!	שום, עלי זית, חילבה, מגוון של ויטמינים והמינרל סילניום.
CHANGE OF LIFE	גיל המעבר	קוהש שחור, אנגליקה, בן חרצית וויטמין E, סילניום
CHANGE OF LIFE & CALCIUM	גיל המעבר ובמקרים של בריחת סידן	קלציום, אנגליקה, מגנזיום, איסופלבון (אסטרוגן ממקור צמחי) וויטמין D
PAIN FORMULA	כאבי ראש, כאבי שרירים וגידים וכאבים באופן כללי	קאווה, סקוטיילריה, בן חרצית, מגנזיום ומגוון ויטמינים
ATTENTION PLEASE!	היפר אקטיביות ושיפור הזיכרון	דומה למרגיעון אך עם תוספת צמח הג'ינקו המשפר את הזיכרון
MENS FORMULA	למניעת הגדלה (שפירה) של הערמונית	דקל ננסי, וויטמין B 6, E, D, סילניום, אבץ, איסופלבון, גלוטמין

בברכת שנה טובה לכולנו, ולשנת עסקים פוריים ורווחים
צמחי מרפא הגליל
ד"ר, נירה, ירון

העמוד הפותח

השבוע העלון עומד בסימן סיום והתחלה.

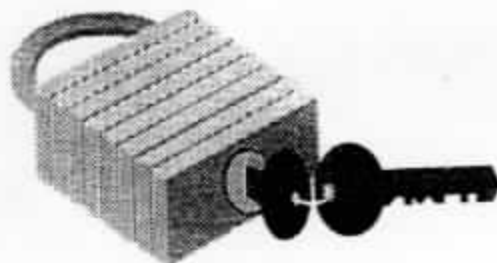
השבוע נפרדנו מג'רי, ומספר ימים אחר כך פתחנו בחגיגה צנועה את השנה החדשה.

בהמשך העלון הספדים שנאמרו ליד הקבר וכאלה שנכתבו אחר כך.

וכתבות אחרות - אדי מספר לנו על הקלאב קאר ונטע מפנה אצבע מאשימה לעבר המוסדות.

מכתבי התודה ממשיכים לכבד בעלון, הטיפים ממשיכים בשלהם ולכבוד יום כיפור סיפור על דאגן העיר.

קריאה נעימה, צום קל לאלה מבינינו המתעקשים לא לאכול 25 שעות וגמר חתימה טובה.

שבת שלום - המערכת

את הפרורים שישארו לאחר
הארוחה המפסקת
תאסוף עבורנו בשבוע הבא יעלי זיו.

ומי הולדת

קרן ליפא (נכדה אפשטיין)	23/9	אילנה רוז	19/9
מיה שוער (נכדה עמית-גרשמן)		זהר קוסובר (נכד ג'קסון)	
קני וויטהם	24/9	שאולה אלמן	20/9
אנדרו סימונס		דנה אליאב	
סלע בלומנטל (נכד גליק)		גבראלה גולן (נכדה)	
קיינן ארנברג (נכד)			
גל לוין (נכדה)	25/9	ירון סינה	21/9
דוידאן קופף-הרט (נכד)		חוה פרנק	22/9
		מיטל כהן (נכדה י. מנג'גורסקי)	
		אלדד ליפשיץ (נכד)	

ומי נישואין

שולמית וג'וני פרנק	22/9
שרה ודוד דבולט	
אלינה ומשה חרוש	23/9

פרורים מן השולחן

* ונתחיל עם הידיעה כי בשבוע שעבר הלך לעולמו ג'ר', וביום ד' אהה"צ, בלוויה עצובה ורבת משתתפים, ליוונו אותו בדרכו האחרונה.

* ועל רצף החיים, נמשיך עם הידיעה כי עקב התפוצצות אוכלוסין בבית התינוקות הישן, עברה הקבוצה - בשעה טובה חזרה לבית התינוקות הישן-מחודש - הלא הוא 'יסמין', לאחר שעבר שיפוצים יסודיים וצביעה.

* ערב ראש השנה עבר בשלום יחסי, ומן הסועדים בחדר האוכל נמסר כי האווירה היתה מאד נעימה - האוכל כנראה פחות.

זכינו להשתתפות מסיבית של בנים מבחוץ שבאו לחגוג עמנו את פרוס השנה החדשה, ולהנות מנוף ומזג אוויר גליליים משך סוף שבוע ארוך.

* חברת הנעורים שלנו, בנצוחו של עדי (המדריך), החלו במשנה מרץ בשיפוצים מרחיקי לכת במועדון שלהם, שכללו צביעה פשוטה, צביעה פחות פשוטה של ציורים וכד', נקיון השטח סביב ה'זולה' ועוד ועוד. האם אכן יש אור בקצה המנהרה???

* יום כפור בפתח - הזדרזו להרשם! מי שלא נרשם עד פרסום שורות אלה לא יוכל לצום!!!

* בימים אלה עומד להפתח אולפן חדש, והתלמידים כבר מטפטים הנה לאט. בהצלחה להם ולצוות. השמועות מספרות כי הפעם מדובר בחברה שסיימו לא מכבר אוניברסיטה, כך שיתכן ומדובר בקבוצה רצינית יותר. ימים יגידו...

* אורחים באים ואורחים הולכים, והפעם תורנו לשלוח 3 נציגות חניניות לפולין הרחוקה. קרין עמר, עפרי וגנר וענבר כהן נוסעות במסגרת בית הספר לבקר שם. נשמח לשמוע חוויות ורשמים ותשמרו על עצמכן.

* נציג נוסף משלנו בחו"ל הוא מקס מדר, שאחרי 45 שנות הוראה יוצא בתאריך 22.9 להשתלמות בת חמישה שבועות באיטליה הרומנטית. ההשתלמות תחל ברומא ומשם יעבור לפירנצה, ובמסגרתה ילמד על אומנות ומוסיקה איטלקים. מקורות יודעי דבר מוסרים כי מקס ישמע הרבה מוסיקה איטלקית, ידבר הרבה איטלקית ויאכל הרבה פסטה (ואולי יביא כמה מרשמים מוצלחים יותר לפיצות שמגישים לנו בחדר האוכל). תעשה חיים.

* קורין מוסרת כי ישנו נסיון (שעדיין לא בטוח במאה אחוזים כי יגיע לידי בצוע), להביא את מתי כספי להופעה כאן אצלנו בפארק במהלך חג הסוכות. הבצוע תלוי במחלקי הכספים במשק וכמובן בהסכמת תושבי השכונה הסמוכה לפארק, העלולים להיות הסובלים הראשיים מהמוסיקה שתבקע משם. נקווה שהכל יגיע לידי הסכמה כלשהי ושנוכל להנות מקצת שירה איכותית.

* ואיך אפשר, אם כבר מדברים על כספים, לא להתייחס פעם מייגעת ונוספת לנושא המביך של השי לחג. לא ברור מה בדיוק מתרחש פה, אבל הפערים בין ענפי השירות לבין הענפים הרווחיים הולך וגדל, והפער בין עובדי הקהילה לבין עובדי המפעל הולך ומתעצם למימדים מעוררי כעס. האם לא הגיע הזמן לפתור את הצרה הזו אחת ולתמיד - ועצה קטנה - אל תמתינו עד שאביב יגיע פסח יבוא - תתחילו כבר עכשיו לדבר ולסכם - כי יפה שעה אחת קודם, ומטרת השי לחג היא לשמח לבב אנוש ולא לגרום למרידות ואווירה עכורה.

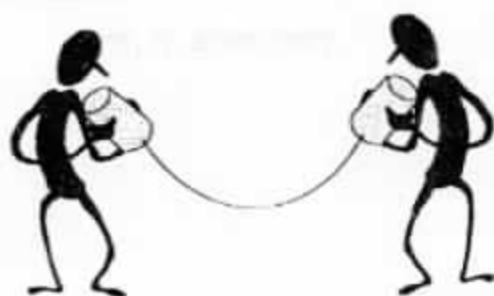
* ולקראת סיום, הארוע הלא נעים שפתח את השנה החדשה, כאשר אלמונים, (שלגבי זהותם יש עדיין חילוקי דעות אם זו היתה 'עבודה פנימית' או 'חיצונית'), הציתו את משרדי המזכירות. לדברי קולין, בשעה 03:45 ראה השומר שלנו כי הנורה ליד המזכירות שבורה, אך הוא שער כי היא פשוט נשברה. בשעה 04:45 כאשר רותי מ' חזרה מחופשה, וריח העשן עלה באפה, היא הזעיקה את טוני וחבורתו. מתברר כי המציתים שפכו בנזין על דלתות המשרדים של יהודית ואלק, וכאשר זה לא 'עבד', שברו את דלת המשרד של קולין, אספו ניירות והציתו מדורת ל"ג בעומר שם בתוך המשרד. המזל היה שהמשרד הוא אטום, והאש לא התפשטה.

למעט קירות שחורים, חדר אפוף עשן וחבילות שי נמסות, הנזק לרכוש נאמד בכ-20 אלף ש"ח, כאשר חברת הביטוח משתתפת רק בסכום הסמלי של 6 אלפים ש"ח.

בכדי בכל זאת לסיים בנימה חיובית, קולין מוסר כי לא נשרפו מסמכים חשובים, וכי בכל מקרה לכל מסמך חשוב יש 'אח תאום' בכספת חסינת אש.

* מעטים יודעים כי... לפני זמן מה, הגיע לכאן צוות של מרפאת שיניים מתל אביב, השייך לרשת גדולה של כ-17 מרפאות שיניים. הצוות כל כך נהנה כאן, שרץ וסיפר הלאה, וכבר היתה פה קבוצה נוספת מאשקלון, וביום שישי הקרוב מגיעה לכאן הקבוצה השלישית והפעם מלוד. במסגרת הארוח - ארוחת ערב בליל שישי, טיול ג'יפים וארוחת צהרים בדואית בפארק. ההרשמה לעבודה נוספת במרפאות שיניים נסגרה...

שבת שלום - דליה בוסקילה

ג'רי

בשבוע שעבר הלך לעולמו ג'רי שלנו, לאחר שנלחם במחלה קשה.
בעמודים הבאים מובאים הדברים שנאמרו ליד קברו.

לסבא,

שנה טובה ומתוקה

לדעתי זה יהיה החג הכי טוב

אם תרגיש קצת יותר טוב.

בשביל החג הזה אני לא רוצה כלום

רק שתבריא ושתרגיש יותר טוב.

שנה טובה ושנת בריאות.

באתבה שירן.

סבא,

את זה כתבתי אתמול

והיום אני חושבת שאתה מרגיש הרבה יותר טוב,

עכשיו שאתה למעלה אתה יכול לנוח,

ואתה יכול לשמור עלינו ועל סבתא.

אוהבים אותך קורין, דן, מיקה ושירן.

ג'רי נולד לפני 67 שנים לבטי והרי ניימרק.
 אביו נפטר בגיל 43 וג'רי רק בן 13. אחותו היחידה של ג'רי נפטרה בגיל צעיר, אך
 אמו חיה עד גיל 93 אצלנו בכפר הנשיא.
 עליה שמר, טיפל בה ועזר לה משך רגעים קשים ביותר.

אני הכרתי את ג'רי כשהגעתי לאנגליה לחוות עדר - דוד עזר פארם - ב-1953. הוא
 עבד אז ברפת ואחר כך, כשעלה ארצה, המשיך לעבוד ברפת של מעין צבי שם עברנו
 תקופת הכשרה, לפני ההשלמה בכפר הנשיא. הוא הספיק אפילו לעבוד ברפת של
 כפר הנשיא לפני שסגרנו אותה כמה חודשים אחרי הגעתנו. ג'רי המשיך לעבוד עם
 בעלי חיים - היה לנו צאן לחלב - ושם מצא את מקומו.
 יותר מאוחר עבד במפעל אבל בשבילי, ג'רי היה הרפתן - איש שכל כך אהב בעלי
 חיים, איש עם לב רחב.

ג'רי היה איש מיוחד - צנוע, שקט, שליו וישר. אחת האהבות הגדולות שלו היה הג'ז
 המסורתי. הוא ידע המון על הג'ז המיוחד הזה - שמות תאריכים, מי ניגן, מה איפה
 ומתי. כל כך אהב את הג'ז שברגע מסוים אפילו חשבנו שמגיעה לו הלוויה
 מסורתית נוסח ניו-אורלינס. אבל רעיון זה לא היה כל כך מקובל.

היו לו המון דברים בראש. הידע שלו על סרטים היה רחב ביותר, ובקורס וידאו
 שלמד בתל חי גמר בהצטיינות. הוא היה מא"ז וגם רב"ש במשמר הגבול שם עלה
 לדרגת סרן. הוא עבד בהתנדבות אחר כך, מסור כרגיל.
 הוא למד קורסים על אקולוגיה ותעבורה ותמיד עבר בהצטיינות. איש צנוע היה -
 איש דך וטוב.

כולם הכירו את ג'רי כאוהד שרוף של טוטנהם ויסופר בשנים הבאות שבין המילים
 האחרונות שלו היה המשפט: "מה שלום טוטנהם השבוע?"
 מעבר לכל הדברים האלה, ג'רי היה איש משפחה.
 הוא משאיר אחריו את דיאן היקרה, יגאל, רונית ונכדים חמודים וטובים שיתגעגעו
 אליו כל כך, אבל צריכים להזכיר כאן שהיה להם המזל להכיר סבא והזכרון הזה
 ישאר לנצח.

שלום ג'רי היקר, כולנו נתגעגע ונזכור.

כתבה וקראה ליד הקבר: עדנה קולינס

ג'רי ואני עבדנו יחד במפעל במשך הרבה שנים. לא תמיד הסכמנו, לפעמים רבנו, אבל הערכנו זה את זה. הכרתי את ג'רי בתנועה. הוא היה חניך שלי בחבורה בצפון מערב לונדון. הוא היה מבין אלה שבקרו בבית שהיה לתנועה באוקספורד רוד, גם כשלא היתה פעולה מתוכננת. וקשה לי להפרד מחניך, ומחבר ומשותף לא רק בעבודה אלא במפעל חיים בקבוצ.

הוא היה קבוצניק שהאמין בערכי הקבוצ - אלוהים צריך רק את המאמינים למעלה כנראה. הוא היה סוציאליסט עוד בנעוריו, פעיל בשכבת הנוער של מפלגת העבודה באנגליה. הוא היה איש מפלגת העבודה - שמאלן שכולם אהבו. הוא היה איש משפחה: בעל מסור לדאן, אבא אוהב לילדיו וסבא משוגע על נכדיו. הוא היה סוס עבודה בכל מקום בו עבד. הוא הכיר כל עובד במפעל, והיתה לו מילה טובה לזה וטפיחה על השכם לזה. הנוף המשתנה בקבוצ כאב לו, אבל בדרכו היה לוחם, לא רק במחלה שהכריעה אותו בסוף, אלא בדברים הלא צודקים בעיניו. לא הערכנו אותו כראוי, נהג אמבולנס, עובד צאן, איש בדיקות מיומן במפעל, רב"ש ואחראי על בטחון ישוב זה. בכל אלה התמסר והצטיין. לו ולי היו הרבה דברים משותפים: ג'ז, כדורגל - מה תעשה טוטנהם בלי תמיכתו - ואמונה בערכי הקבוצ.

דיאן, רונית יגאל והנכדים - מילים אינן יכולות לסלק עצב או לרפא שכול, אבל אולי זה עוזר קצת לדעת שאנחנו שותפים לצערכם. היה איש ואיננו עוד. יהא זכרו ברוך.

כתב וקרא ליד הקבר - אריק ארנברג

	עדות מהשטח	כתבתי	ראיתי	הייתי
---	-----------------------	--------------	--------------	--------------

ג' ר' י

עשרים-שלושים מטר מפרידים בין הבית שלנו לבית של ג'רי ודיאן. עשרים שלושים שנה מפרידים בינינו מבחינת הגיל. מרחקים של שנות דור, מרחקים של שנות אור. לא היינו קרובי משפחה, לא עלינו ארצה באותה שנה, לא היינו יחד במנסורה. האמת, בעשור שאני נמצא בכפר הנשיא, גם לא יצא לי לבקר בביתו, לא לבקש קילו סוכר או כוס חלב, ואפילו לא לדבר הרבה מעבר ל"שלום שלום" על המדרכה. קרוב לוודאי שמספר המילים הכתובות להלן גדול ממספר המילים שהחלפנו. ובכל זאת כאשר ג'רי נפטר, הרגשת החוסר היתה מוחשית, כבדה. למרות כל הכתוב לעיל, ג'רי עבורי היה דברים קטנים של יומיום, שחיפו ובגדול על העדר שכנות קונבנציונאליות. אי אפשר היה שלא לראות את היד האמיצה והתומכת שג'רי היה נותן לדיאן בסיבוב כביש המערכת בבוקר או לפנות ערב, אי אפשר שלא לראותו ממתין במדי משטרה מגוהצים בהמתינו למשמרת התנדבות, כולו אומר נאווה והדר, ואיך אפשר היה לעבור על השביל ליד הבית, כשרוח בין ערבים נושבת בין ענפי עץ המכנף הענק שבגינה, הדשא הירוק והמטופח, ובעיקר מוזיקת ה"ביג בנד" המתנגנת מתוך הבית, כאשר ג'רי ודיאן יושבים מתמוגגים מנחת על כיסאות, שתמיד נדמה היה לי נקנו יחד עם התקליטים אי שם בסוף שנות החמישים... תמיד הייתי מדמיון לעצמי שבוודאי זה תקליט 78 מנייר על גרמופן עתיק המנגן את הצלילים האלמותיים של בני גודמן ולהקתו, או של ענק מוסיקלי אחר בן דורו. חשבתי לעצמי האם ג'רי היה נותן לי לסובב את הקמנאָלה שמפעילה את הקרמופון הלו. לעולם חשבתי שבתמורה אם יסכים אראה לו את אוסף הדיסקים של מוסיקת הג'אז שלי, נחליף חוויות ורשמים. מעולם לא העזתי לשאול... בלי לשאול הייתי מעט את צעדי על השביל מנסה לגנוב בסתר כמה שיותר מהצלילים.

בימים האחרונים כשברור היה המצב, הכיסאות נותרו מיותרים, ואסטרל הלכה עם דיאן לסיבוב המערכת, נדמו הצלילים. גם חג סוכות יהיה בלי הסוכה המסורתית של ג'רי אבל אני בטוח שדיאן כמו תמיד תמשיך להתעניין בשלום ילדי השכונה. שלום, שכן.

אבי

החיים ממשיכים-לא קל, אבל רק לחשוב על זכרונות יפים.

לפני יותר מ-40 שנה מיק ואני פיתחנו קשר חזק עם ג'רי ודיאן. בשבילנו הם היו כמו חלק מהמשפחה. זה לא הפסיק כשהתאלמנתי פתאום – איך שמרו אלי!

הייתי מזכירה רפואית כמה שנים ואז נהג האמבולנס היה צמוד למרפאה (בכוננות של 24 שעות). זה היה ג'רי. הרבה פעמים הצטרכתי לדבר עם אחות או רופא בקופת חולים או בבית חולים. תמיד שאלו אותי "מה שלום ג'רי?" היה לו קשר טוב בכל מקום. בשקט ובסובלנות הוא סידר כל מה שביקשו ממנו.

כשג'רי הגיע ממעין צבי היה לו אופי "בונגר" והוא אהב ג'ז טוב. עד היום יגאל זוכר איך ג'רי אהב לנגן בתופים כשהילדים היו בבית.

ביום שג'רי "עזב" אותנו הודעתי למיק שג'רי בדרך ואנחנו נשמור על דיאן (היום הם כבר ביחד).

ג'רי היה יכול (ומוכן) לעשות הרבה דברים בחברה אבל תמיד היה שקט ולא דרש, לכן לא הכירו אותו מספיק.

המשפחה של ג'רי ודיאן היא משפחה מיוחדת. מאז שג'רי חלה, כולם עזרו בכל הזדמנות, ובכל זמן. איזו נחת היתה לו כשהנכדים ביקרו - ראינו את זה בפנים שלו.

אפילו כשהיה חולה וגם סבל - הוא התעניין בכדור רגל וטניס וקרוב ל"עזיבתו" הוא שאל את יגאל מה המצב עם טוטנהאם?

ג'רי - לא אשכח אותך עם כל הזכרונות עליך

מכתב פתוח

הלו! הלו! להנהלת הקהילה ואנשי מוסדות אחרים!

לא! הפעם זאת לא שאילתה. אני פשוט רוצה לפנות לידיעת כולנו - למוסדות ולחברים במטרה לברר כמה בעיות. כדי שכולנו נהיה בתוך העניינים אני מבקשת לענות בדברי הכפר. לכן אני לא הולכת לקבל תשובה אישית מהמוסדות.

כתבתם על "ענף המזון" בישיבת הנהלה פעילה מס' 13 - 29.8.99:

ענף המזון:

בנוסף למה שכתבתם על בעיות התורנויות כתבתם:

"בין זה וזה החברים הרשומים למסירת שבת השבוע הודיעו אחד אחרי השני שלא יגיעו לעבודה. מצב זה הביא את אבלין להחליט להפסיק ארוחה בשבת. למרות שאנו מבינים את עוגמת הנפש של אבלין-אנו מגנים את ההחלטה לסגור את חדר האוכל כדרך של הפגנה שביתה. סגירת חדר האוכל בשבת גרמה נזק לחברה"

זה בהחלט גרם נזק לחברה. אבל מה עם אבלין? היא הרימה ידיים כשקבלה את ההודעות שלא עובדים. לבד היא לא יכולה (וגם לא צריכה).

קרול (משאבי אנוש) איפה היית כשאבלין הודיעה לך שזהו המצב? ושוב השבוע כשאבלין אמרה לך שיש את אותן הבעיות (עם חברים אחרים)? בשבוע הראשון הסכמת איתה, בפעם השנייה אמרת לה "זה לא התפקיד שלי". זה תפקיד צוות המזון. אולי אינני מבינה מי אחראי לדאוג לדברים כמו התנגדות לתורנות אבל אני גם מבינה שעוד הרבה חברים לא מבינים. אודה לך אם תסבירי לכולנו פה. לא, אני לא רוצה שנסגור את חדר האוכל בגלל מחסור בתורנים (למרות שאינני יכולה להגיע בקיץ). כמה זה טוב לראות איך בנים שלא בבית כל השבוע יושבים עם "החברה" שלהם בארוחות. אז בואו. (לא סתם "אין לבטל ללא אישור הנהלת המזון").

בהצלחה! מחכה לשמוע בדברי הכפר כדי שכולנו נהיה שותפים.

כן אני יודעת זה לא קל למוסדות.

לועדת ישוב:

בסוף מגרש החנייה מול המקום של האמבולנס, כשפונים ימינה כדי לצאת - יש מספר שיחים שלדעתי מסוכן להשאיר אותם ככה. שמעתי שהיתה תוכנית להוריד או לקצר אותם, אך היות והכביש לא יגיע לשם - אין מה לעשות. אני מבקשת הסבר ובתקווה שלא נמשיך ככה.

לאחראי בית הקברות:

בוודאי ידוע לכם על הקושי להגיע לבית הקברות. הכביש במצב שקשה לנסוע עליו ואם רכב נוסע שם, ישנם הרבה שיחים שבולטים לתוך הכביש. אני יודעת שזו לא הפעם הראשונה שמישהו מדבר על זה, אבל לדעתי הגיע הזמן לא לחכות יותר אלא לסדר בכבוד את הכביש המוביל לבית הקברות.

נטע

מכתב הערכה/תודה

זהו מכתב שחיים בסו קיבל מקצינת הקישור שלו, כשחזר מתורכיה:

"... זאת כאן הפרחית,
מפיצים ריח לכולם
בלי חשבונות, בלי תמורה,
סתם - משום שהם פרחים".

קראנו לך והתייצבת מיד

לפעולה של הצלת חיים.

מי יתן וירבו כאלה ההולכים בדרכך.

יישר כוח ותודה מקרב לב.

שירי זאבי

ק. קישור

מקלטים

"כל התושבים באצבע הגליל בילו יום ולילה במקלטים" מודיע קריין החדשות. עניין של שגרה - לא מתרגשים בתל-אביב.

ואני מההרת במיני המקלטים שבהם ישבתי לאורך חיי הלא קצרים. אז ככה: בלונדון, בתקופה הראשונה של ה'בליץ' לא היו מקלטים - ישבנו, מי שגר בבית דו-קומתי, תחת המדרגות. התפשטה השמועה ששם המקום המוגן ביותר. אחר כך בנו, מי שיכול להרשות לעצמו, מקלט מברזל מגולוון שהיה שקוע באדמה. יש לי זכרונות מעומעמים של חושך ורטיבות. ואז גילו את הרכבת התחתית. כל תחנה הפכה עם תום נסיעת הרכבות בערב ל'בית משותף' למאות אנשים. במשך הזמן כבר לא טרחו להחזיר את כלי המיטה הביתה, פשוט השכיבו את הילדים כל ערב במקום ה'שמור'. מי שהיה לו מרתף בבית, ירד לשם. אבל לא כולם ישבו במקלטים. למרות אזהרות ההורים, היו הילדים מגיחים החוצה כדי לראות את קרבות האוויר שהתנהלו בשמי בירת אנגליה.

סוף מלחמת העולם. תבוסה גורפת לנאצים, והמקלטים הפכו למוצגים מוזיאוניים. אבל אני, אידיוטית, התעקשתי לנסוע לארץ ישראל ולבנות ישוב על הגבול מול הסורים. וגם שם (ראה לעיל) יש לפעמים צורך לשבת במקלט. האם במנסורה היו מקלטים? נדמה לי שמלבד העמדות החפורות לא היו. ועכשיו אנחנו מגיעים בסיפור הפתלתל הזה לכפר הנשיא. משום מה, זכור לי במיוחד המקלט ליד "גן שקד", שהפך כל חורף לבריכת שחיה (מעיל החורף של יהודה עדר נעלם שם עד בוא האביב...), תודה לאל, אף ילד לא טבע. ובכלל, מי אומר שתהיה עוד מלחמה?

לוותיקים שביננו, זכור הביקור של יצחק רבין כאן, מספר שבועות לפני מלחמת ששת הימים. "YOU'VE NEVER HAD IT SO GOOD" הוא הכריז. במלחמת ששת הימים, כבר ישבנו במקלטים שהיו מפוזרים בכל המשק. אני זוכרת עד היום כמה התרגשנו לשמוע ברדיו את מילות הקסם "הר הבית בידנו", הדלקנו נרות שבת בכובע פלדה של משהו, ולא יכולנו להאמין כשהגיע אחד החיילים לחופשה קצרה (אם אינני טועה, זה היה ישראל הדר), וסיפר שהוא בא מסואץ.

מלחמת יום כיפור קשורה אצלי בישיבה במקלט עם ילדי כיתתי. בנינו סוכה ליד המקלט, ואמרת לילדים לשיר שירי סוכות בקול רם "כדי שאסד ישמע..."

ואתם יודעים מה? אם תפרוץ עוד מלחמה, שלא נדע, אני נשארת בבית. שרק יעיזו לזרוק עלי פצצה/טיל, אזרוק אותו ישר בחזרה.

ואם יבוא בכל זאת השלום עם סוריה, אני כבר מזמינה תור באוטובוס שיסיע אותנו לביקור בדמשק...

קו מוצרים חדש מבית צמחי מרפא הגליל

בימים אלה יוצא המשלוח הראשון של 15 המוצרים החדשים לארה"ב. המוצרים מכילים צמחי מרפא בתוספת של וויטמינים, מינרלים וחומצות אמינו. מוצרים אלה כשרים (O.U.) ומורשים אורגניים. בשלב זה מוצרים אלה עדיין לא ישווקו בחנויות בארץ, אך כן ניתן לקנות אותם ישירות במשרד צמחי מרפא הגליל. ניתן להתקשר ולהזמין, ללא מרשם רופא. לפרטים נוספים ומחירים נא להתקשר אלינו.

להלן תיאור קצר על כל מוצר

שם המוצר	השימוש	מכיל
MI - GONE	למניעת מיגרנות	דומה למיגרליף 200 אך עם תוספת של מגנזיום וויטמין B 2
JOINT VENTURE	להקלה על כאבי זלקות פרקים	בדומה למיפרקל אך עם תוספת של וויטמינים D, E
HAY LEAF	להקלה במקרה של אלרגיות	דומה לאל שחת עם תוספת של וויטמין C
STRESS & SLEEP	להקלה על מתח ונדודי שינה	בן חרצית, קאוור, וויטמין B 5
PMS FORMULA	כל הסימפטומים של מתח טרום ויטמיני	מגוון צמחי מרפא, מגנזיום, וויטמין B 6, E
QUEEZY EASE	למניעת בחילות והקאות בזמן נסיעה	ג'ינג'ר, וויטמינים B 3, B 6, E - 1
'REGULAR' DIGESTIVE	לעצירות, המוצר נקרא בעברית "עצרוץ"	אלו וורה, ברומלין, פקטין, פאפאין
HEARTBURN	למניעת צרבת	צמחי מרפא, קלציום, אמולץ, ביטין, פפסין
ST. JOHNS WORT & KAVA	לטיפול בדיכאון וחרדה	היפריקום, קאוור, ומגוון עשיר של וויטמינים ומינרלים
TOTAL MAINTENANCE	שמירה על כולסטרול, לחץ דם ורמת סוכר. אחזקה שוטפת של הגוף לקראת המילניום הבא!	שום, עלי זית, חילבה, מגוון של וויטמינים והמינרל סילניום.
CHANGE OF LIFE	גיל המעבר	קוהש שחור, אנגליקה, בן חרצית וויטמין E, סילניום
CHANGE OF LIFE & CALCIUM	גיל המעבר ובמקרים של בריחת סידן	קלציום, אנגליקה, מגנזיום, איסופלבון (אסטרוגן ממקור צמחי) וויטמין D
PAIN FORMULA	כאבי ראש, כאבי שרירים וגידים וכאבים באופן כללי	קאוור, סקוטילדיה, בן חרצית, מגנזיום ומגוון וויטמינים
ATTENTION PLEASE!	היפר אקטיביות ושיפור	דומה למרגיעון אך עם תוספת ציטק הויטמיני

צמחי מרפא הגליל, ולשנת עסקים פוריים ורווחיים
דו, נדה, ירון

ח.א.ל.ס

חברים איכפתיים למען הסביבה

אני כותב שורות אלו לפני 6 בבוקר. למה? מה קרה? אני לא ישן? לא.
כי התחילו לעבוד עם פטישים ומשורים מול ביתי, על המכלאות לבקר, כמו שעבדו כל
שעות צהרי השבת האחרונה, ללא שום התחשבות במנוחת השכנים. לדעתי זו פגיעה
חמורה בנכס הגדול והאמיתי של הקבוץ שנקרא 'איכות חיים'.

המושג 'איכות חיים' מאד מורכב. זה כולל את נקיון האוויר או זהומו, השקט או הרעש,
אלימות או דרך ארץ, יחס מתחשב בשכנים או התעלמות מוחלטת מצרכיהם. קביעת רמת
איכות החיים בכל מקום היא פונקציה של השקעת התושבים שגרים בו. לכן, אני מאד
מבין את נסיונו של אודי לחנך חלק ממשתמשי הבריכה לשמור על נקיון השטח. כל אחד
נדרש למאמץ קטן, בסך הכל להרים ולהחזיר כוס אחרי השימוש בה, אחרת חוסר
ההתחשבות במראה הסביבה יהרוס את פני הקבוץ כולו. התנהגות לא מתחשבת - הורסת,
ראו מה שקורה בכביש המדינה.
ידוע שאנשים מתנהגים בהתאם לסביבתם.

בשנים האחרונות אנו עדים לכרסום מתמיד באיכות החיים של חלק מתושבי הקבוץ, בדרך
כלל הצידוק לזה של הפוגעים הוא כלכלי.
רוב המקרים של פגיעה באיכות החיים היו על רקע הכנסה נוספת למשק, מבלי לקחת
בחישוב את צרכי התושבים שגרים בקרבת מקום.
על פי רוב, יתר האוכלוסיה ממלאת פיה מים. באנגלית תופעה זו נקראת NIMBY או NOT
IN MY BACK YARD.

כיום, ריח המנגל הרבה יותר חריף והרבה יותר קרוב למי שגר בסביבה, הרעש מהפאב מאד
מפריע, אבל "רק" לשכנים, ובנית מכלאות בקרבת מגורים לא תפגע בכלל ברוב החברים.
היום המפגע הזה אצלי, מחר זה מאד יתכן בקירבתך, בצורה זו או אחרת. ראו הוזהרתם.

אני רוצה להציע שבעתיד, לפני שאנו מסכימים לשיכון נוסף, (תסתכלו טוב על המפה שעל
חלון הספריה), או כל פרויקט אחר, נקים ועדת לאיכות הסביבה, שממנה יקבלו מוסדות
הקיבוץ אישור לפני שניגשים לפרויקטים, כי מאד חבל להרוס במו ידינו איכות חיים

בסביבה של שמורת טבע כמו כפר הנשיא. הועדה צריכה לבדוק, לא רק את ההשפעה של המקרה הספציפי, אלא מה תהיה ההשפעה על אופי הקבוץ בטווח הארוך.
לא להרים כוס, כי המקום לא שייך לך, לא להתחשב בשכן כי לא אכפת לך, ולבנות שכונה שהשפעתה על איכות החיים של כל תושבי כפר הנשיא היא בלתי הפיכה - קשורים.

אני מזמין בזה כל חבר שמרגיש כמוני, שחייבים לעצור את הפגיעה הזוחלת בנכס הגדול והמשמעותי ביותר שלנו - באיכות הסביבה, להתקשר לטלפון 4567 ונרים יחד את ח.א.ל.ס.

פיליפ גליק

תודה

אני בהוסטל - תודה לכם.

ברצוני להודות לכולם, לכל אלה שעזרו לי במשך כל השנים:

שטיפלו, דאגו, הסיעו, ארחו, תמכו, העבירו, לימדו, איפשרו, נתנו מעצמם, קישרו, תקנו וצבעו.

מודה מכל הלב - אילנה רח.

הקלאב-קאר

בקרוב יגיע אלינו הרכב המיועד להסיע את חברינו המבוגרים בשבילי הקיבוץ. זה נשמע מאוד פסטוראלי ונחמד, ובכל זאת, נצטרך לקבוע כל מיני נהלים להפעלתו. לשם כך, קם צוות (זמני), המורכב מאדי, איזק, גרשי והלין, אשר לקח על עצמו את הטיפול הראשוני בנושא.

התכנית הראשונית תהיה לבדוק את צרכי החברים, ולקבוע לוחות זמנים להפעלתו של הרכב. כרגע המגמה המסתמנת היא:

07:30 - 08:30 הסעות למרכז (חד"א ומרכולית) מהאזור הצפוני והדרומי.

08:30 - 09:30 הסעות מהמרכז אל האזור הצפוני והדרומי.

11:30 - 12:30 שוב, הסעות למרכז.

12:30 - 13:30 שוב, הסעות מהמרכז.

תכנית מסודרת תגובש לאחר תקופת נסיון, וחברים מוזמנים להביא את הערותיהם והצעותיהם לכל אחד מחברי הצוות.

על מנת שהפרוייקט הזה יפעל, זקוקים לנהגים מתנדבים (בעלי רשיון נהיגה) ליום-יומיים בשבוע, ושוב, חברים מוזמנים להתקשר עם הצוות.

בינתיים, כולם יכולים להפעיל את דמיונם ותאי מוחם, כדי למצוא שם מתאים לכלי התחבורה החדש שלנו. בעל ההצעה הזו, יקבל סיבוב חינם בשבילי הקיבוץ (אזור צפוני וגם דרומי).

אז להתראות בקרוב ב"אקספרס הוותיקים".

אדי - בשם הצוות הזמני.

נזכור את יקירנו

י"א תש"ך (1959) אסתר סינה (21/9/99)

י"ד תשרי (1983) מרגה גרונברג (24/9/99)

טיול לחיפה

ביום רביעי 13/10/99

בתכנית: גן הבהאי

מוזיאון הכת

ארוחת צהריים במסעדה דרוזית

זמן חופשי בדליית-אל-כרמל.

יוצאים בשעה 08:00 וחוזרים בשעה 17:00.

השתתפות לחבר - 35 ש"ח.

כולם מוזמנים - ההרשמה במועדון הזהב טלפון - 4016.

הליון / טומי

מזל טוב

לדורית וחיים

לשונטל והדר

לרגל בר המצווה של

דקל

מדרחוב

במוצאי החג הראשון של סוכות - 25/9/99, נקיים מדרחוב בשכונת החרמון.

נעמיד דוכנים למכירת מזון תוצרת בית. מי שיש לו מאפה, ריבות ועוד, מוזמן להתקשר לרגי'.

כמו כן, נעמיד דוכן למכירת פריטי יד שניה, כאשר הכסף מהמכירה יועד לנפגעי הרעש בתורכיה. מי שמוכן לתרום פריטים לדוכן (צעצועים, כלי בית ועוד), מתבקש לפנות לרגי'.

הגברה

חברים חברות וכו'...

אין ביכולתי להמשיך לרכז את ההגברה והתאורה של המשק. אי לכך אני מבקש שמישהו/הי יקח אחריות על זה, אחרת... לא יהיה.
לתשומת לבכם.

שנה טובה - איציק

פִּינַת הַטִּיפִּים

מתוך "זמנים מודרניים" של "ידיעות אחרונות":

* **שעון מים:** השעון התכסה באדים? הניחו לו להתייבש בשמש למשך יום-יומיים.

* **באולינג חלב:** בקבוקי חלב מפלסטיק (ריקים ורחוצים) יכולים לשמש כפינים של באולינג לילדים.

* **לימון בקיפאון:** ממלאים תבניות קרח במיץ לימון טרי ומקפאים. מכניסים כמה טבליות לכוס, מוסיפים מים, ומקבלים מיץ לימון מצויין.

* **יום של דמעות:** ניסיתם כבר את כל הפטנטים נגד בכי בשעת חיתוך בצל (גפרורים בפה, הקפאה לפני השימוש, שטיפה במים ועוד...) וכלום לא עבד? הרכיבו משקפי שחייה פשוטים זמן החיתוך.

* **טיפ טיפה:** אל תבזבזו את המים שמטפטפים מהצינור של המזגן. איספו אותם בדלי והשתמשו בהם לשטיפת הרצפה, השקיית עציצים וכו'.

* **רעיון אש:** כדי לשמור על חפיסת הגפרורים בהישג יד, הדביקו אותה לדופן התנור או הכיריים בעזרת דבק דו צדדי.

* **ריפוד רטוב:** קל יותר לרפד תבנית אפיה עגולה אחרי שמרטיבים את דף האפיה במים וסוחטים אותו.

* **משיכה לנקיון:** כדי לנקות פצירה באופן יסודי, הדביקו לאורכה אגד מדבק או נייר דבק, והסירו במשיכה חזקה.

* **דבק חרום:** נתקעתם בלי דבק? מעט משחת שיניים תדביק עבורכם כמעט הכל.

מתוך "המטבח" של אברהם שרם:

* **בשר המיועד לטיגון,** יתקבל רך ועסיסי בתום טיגון, אם לפני הטיגון יטבלו לדקה אחת בלבד במים רותחים. לייבש היטב ולתבן מכן - לטגן כמקובל.

* **אם מעונינים בבשר מטוגן חום ופריך,** ורוצים להמנע מטיגון ממושך ושימוש בשמן רב, אפשר לחמם במחבת מעט סוכר ובהיותו נוזל, להניח בתוכו את הבשר ולטגן וכך יתקבל בשר פריך ויפה.

סיפור לילד ולמשפחה

חכמי חלם והדאגות

החלמאים לא יכלו להבין: "מניין באות הדאגות? מה מקור הדאגות?" כולם, אכולי דאגות, דואגים בלי סוף! הדאגות גוזלות את שמחת החיים שלהם, את חדות החיים. הם דואגים בחורף. נאלצים לדאוג - אין עצים להסקה, לחימום הבית. צריך לדאוג לנעליים ולבגדים חמים לילדים ולעצמם.

צריך לדאוג לנדזניה בשביל בנות שהגיעו לפירקן.
צריך לדאוג לשכר לימוד עבור המלמד בחדר.
צריך לדאוג גם למצות לחג הפסח...
אין קץ פשוט, הדאגות אוכלות את האדם.

התכנסו החלמאים לאסיפת התייעצות: מה לעשות? התייעצו והתייעצו, עד שקם אחד החכמים מחכמי חלם ופסק: "רבותי! לי יש פתרון לכל הדאגות!"
"מה הפתרון?" תמהו החלמאים.

אמר החכם: "הבה ניקח איש אחד, נמנה אותו ל'דאגן העיר', נשלם לו עבור זה משכורת, ניתן לו דירה, נעביר אליו את דאגותינו והוא שידאג, ישחרר אותנו מדאגות! מדוע כולם ידאגו?"
קיבלו החלמאים בשמחה את ההצעה החכמה הזו, מינו את אחד האנשים בתור 'דאגן העיר', נתנו לו תואר רשמי, העמידו לרשותו דירה, קבעו לו משכורת, וכל החלמאים היו מרוצים.
והנה, חולפים שבוע... שבועיים... חודש... חצי שנה... ומה קרה? כלום! אי אפשר להפסיק לדאוג! לא יכולים להשתחרר מהדאגות! הכל כפי שהיה, בלי שום שינוי!
התכנסו שוב החלמאים. דנו והתווכחו ופסקו: "האיש הזה, 'דאגן העיר', הוא רמאי! לוקח משכורת, מקבל דירה - ולא ממלא את תפקידו. מרמה!"
הזמינו אותו אל הרב - לדין תורה.
בא 'דאגן העיר' לרב. סביב הרב יושבים, כל פרנסי הקהילה ואומרים לו: "שמע, אתה מועל בתפקידך! מדוע אינך דואג?"

עונה האיש: "אגיד לכם את האמת, רבותי: פרנסה - יש לי! דירה - יש לי! עצים להסקה - יש לי! אז אינני מסוגל לדאוג! אינני מסוגל!!!"

שבתשבע

מתוך "ניקוי ראש ענק" וחוברת תשבצים משבוע הספר העברי

★★ רגע חושבים

תשבץ לבן

אופקי

- 27
- א. מחסום בפני מים / מלאכת מחשבת / בהרחיק
 - ב. חילופית
 - ג. צמח'מים בעל פרחים צהובים / אכזבה
 - ד. מין תבלין / עוף דורס לילי
 - ה. פרי קייצי / תיש / מילת שאלה
 - ו. קיבוץ בשרון / מערב / שוק של בעלי-חיים
 - ז. הר'נעש באיטליה / עפרת-מתכת / לשון הפעמון
 - ח. משבטי ישראל / דפנה / "חזיר הפיל"
 - ט. קוסם / חתול המדבר / קש
 - י. צבע אדום-עז / עיר בארץ
 - כ. בעטיה באו הצרות לעולם / משאית קלה
 - ל. בת יעקב
 - מ. מתכת יקרה / מלך צור בימי שלמה / מוט לנש-דליים

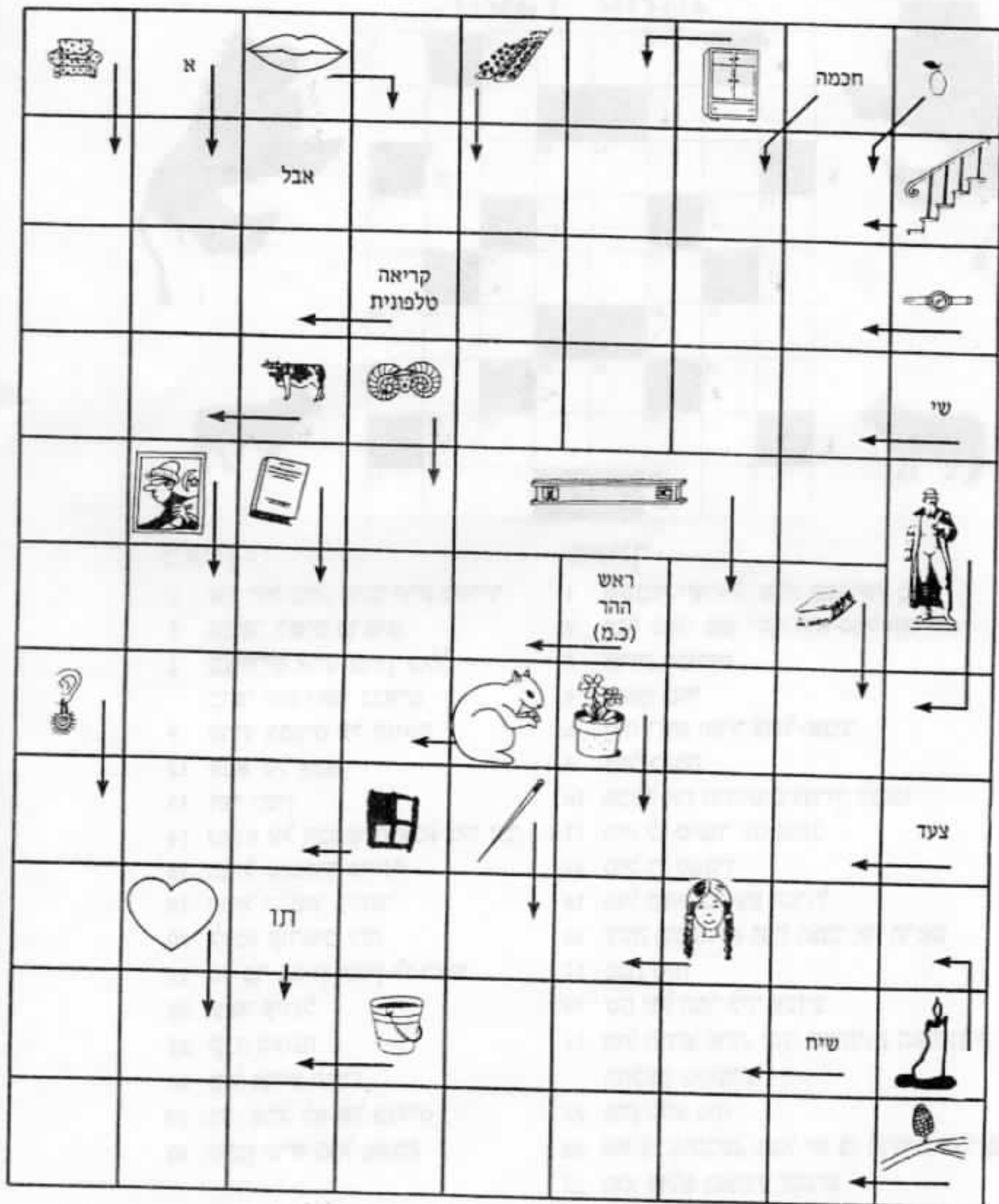
אנכי

1. מרמטכ"ל צה"ל
2. קורה ארוכה ודקה / דפנות הפעמון
3. עוף בניו-זילנד / שדה מעובד
4. עץ הלבנון / רגל תוחבת / מין סירה
5. כינוי / עיר בארץ / גלמוד, בודד
6. קיבוץ ליד עפולה / טלגרמה
7. בתוכה / מכלי השחמט / משאבת הדם / מספ
8. שודדיים / שר משפטים בעבר
9. ענפי עץ / תנובת העץ / ישן
10. נקב / תלי-חרבות / מפקדה
11. פרשוט / ים הגליל
12. בת שאול / חית-טרף
13. אלוף פיקוד המרכז

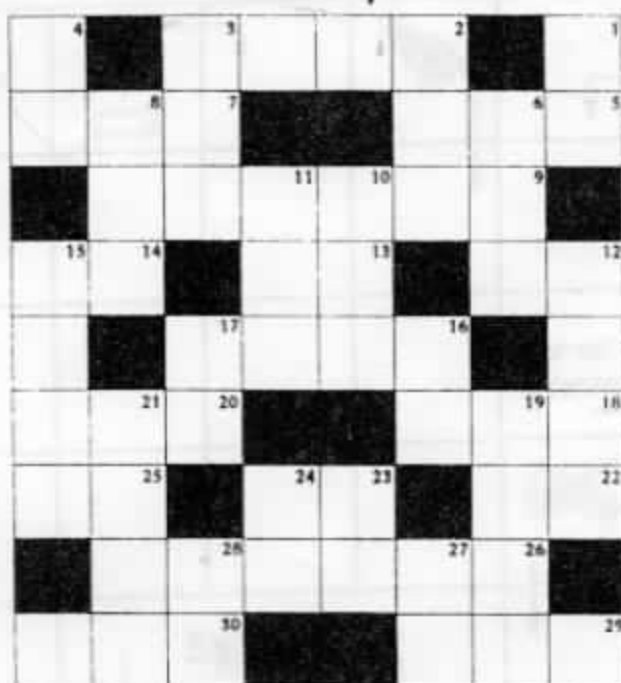
13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	
													א
													ב
													ג
							ר	ת	ע	ז			ד
													ה
													ו
													ז
													ח
													ט
													י
													כ
													ל
													מ

★★ רגע חושבים

תשחץ מצויר

תשבץ "מזלות"

מאונך :

- 1 משבטי ישראל, מלה שפרושה מזל
- 2 ענף ממנו בפי יונה הוא סמל השלום
- 3 פרות ושורים
- 4 ההפך מחי
- 6 היה ראש העיר בתל-אביב
- 8 מזל בהמה
- 10 מכסה את הרהיטים וצריך לנגבו
- 11 היה לו סיפור עם הזאב
- 12 מזל די מפחיד
- 15 מזל שחל בחופש הגדול
- 16 עשה משהו לא נכון ואבד את הראש
- 17 מנת מזון
- 19 שם של כפר ליד אכזיב
- 21 מזל חודש אדר, שתי האותיות האחרונות
- 23 חזק ללא סוף
- 24 אין בו כוכבים, אבל יש בו פרחים וילדים
- 27 הוא בולט באמצע הפנים
- 28 ההפך מאין

מאונך :

- 2 אין מזל כזה, סתם חרק מטריד
- 5 אפשר לשים בו מים
- 7 מציירים אותו בדרך כלל
- 9 כחצי סוס וחצי בנאדם
- 12 מרחו צבעים על פניהם
- 12 אבא של אבא
- 13 חצי בטון
- 14 נמצא על הכתפיים אבל בלי זנב
- 16 המזל המפחיד ביותר
- 18 המזל החמוד ביותר
- 20 לאמו קוראים עזה
- 22 כל כך אביון שאין לו ראש
- 23 עשה עיגול
- 25 קצה העוגה
- 26 מזל חודש תשרי
- 29 בד, אבל לא של בגדים
- 30 האבן שיש בכל מטבח

15.9.99

התקציב המשולב לחודש ספטמבר (שיחולק ב-15.10)

אעדר מהקיבוץ עד יום ג' 26.10.99. לפני יציאתי אחרי יום כיפור
אכין את רוב התקציב וקרול תשלם את הפרטים האחרונים.

התקציב המשולב יועבר לחשבונן האישי במועדו כרגיל, אבל
לא יחולק הדף האישי עם פירוט מרכיבי התקציב (שוויני, ותק,
שכר וכו').

אני אכין את דפי הפירוט ואחלק אותם מיד עם שובי. על טעויות
יהיה אפשר להודיע בכתב כרגיל ולשלשל את הדף בתא
המיועד לכך לפני משרד הקהילה לטיפול מדי.

אם אתה/את עובד/ת בחוץ וטרם מסרת את תלוש המשכורת
של אוגוסט, ואם חשוב לך שמרכיב השכר ייכלל בתקציב
המשולב של ספטמבר, אנא ממך להעביר אותו **מיד** כדי שנוכל
למסור את הפרטים לתמחיר. אם זה לא אפשרי, תקבל/י את
מרכיב השכר של אוגוסט בחודש אחרי זה.

באיחולי מועדים לשמחה וגמר חתימה טובה

מקס מדר

סקר עמדות בחברה לקראת שנת 2000

לאור העובדה ששיטת התורנויות קורסת והאחראים על הנושא מוצאים קושי גדול למצוא חברים המוכנים לתרום מזמנם החופשי, יש צורך להגיע להסדר חדש בנושא העבודה במקומות חיוניים שעד כה היו תורנויות או מסירת שבתות.
ללא ספק הבעיה היא במקומות עבודה בקהילה שאין לה מקור כספי לתשלום עבור העבודה.

1. אנו רוצים לבדוק איזה תורנויות ומסירות חברים מוכנים לשמור ע"י תשלום ישיר, כאשר ההנחה היא שאם חברים לא מעוניינים לשלם עבור תורנות זו או אחרת השירות יחדל להתקיים.

אנו מציעים כאן שיטת תשלום דמי שירות (לחבר לחודש) לתורנויות אלה:
אנא הקף בעיגול את התורנויות שלדעתך רצוי להמשיך לקיים.

מקום	שעות נדרשות שנתיות	העלות לחבר לחודש	בחירת החבר
נהג תורן	1248	5.70 ש"ח	כן לא
חגים, וידאו, תקשורת הגברה	468	2.15 ש"ח	כן לא
מרכולית	1500	6.85 ש"ח	כן לא
חדר אוכל מטבח בערב שבת	1500	6.85 ש"ח	כן לא
חדר האוכל ברנ"צ'	960	4.35 ש"ח	כן לא
מכבסה חיילים	672	3.05 ש"ח	כן לא
בריכה 6 חודשים	252	1.15 ש"ח	כן לא
סה"כ	6600	30.10 ש"ח	

* נותני תורנויות אלה יזוכו בתקציבם בסכום של 16 ש"ח לשעה שישולמו מדמי השירות.

2. עד קבלת החלטות חדשות בנוגע להצעה המופיעה כאן, יחול תשלום קנס על אי הופעה לתורנות או למסירה כמו אי הופעה לשמירה – סך של 150 ש"ח לתורנות.

נא להחזיר תשובה עד יום ג' 21.9.99 למזכירות הטכנית.

תודה, שריטה.

15.9.99

סיכום תקציב קהילה חצי שנתי / כללי

לחברים שלום,

לפניכם סיכום חצי שנתי של תקציב הקהילה ב - 1999.

הפורמט חדש וגם השיטה חדשה. התוצאות שאתם רואים כאן הם חלקם על בסיס השיטה הקודמת. מחודש אפריל חישבו עבודת החברים נעשתה בצורה אמיתית, אם כי בתכנון התקציב נלקחו הנתונים על בסיס 12 חודשים. יתרון שינוי הפורמט התמחירי והשיטה הוא, שאנו נדרשים לבדוק כל שורה כמה פעמים, ולנתח אותה, להוסיף או להוריד, ולבקר.

החסרון הוא בזה שכולנו בתהליך למידה, ולא תמיד הצלחנו לבטא את הדברים בצורה נכונה. רחל ג. עשתה עבודה גדולה בניסיון להכניס שיטת רישום חדשה תוך זמן קצר, ועל כך תודתינו.

בהסתכלות על ניהול התקציב תראו שאגף הרווחה בניהולה של יעל ש. ואגף החינוך בניהולה של מרים מ. עמדו בתקציב עם כל הקושי - חן ! חן !. סעיפים אחרים מגלים קושי לשלוט עליהם - לפעמים היה התכנון לקוי, ואנו עדיין מנסים לבדוק אם היו טעויות ברישום, או שמדובר על הכנסות שלא נרשמו, או שפשוט אנו בצרה. בסעיף התקציב האישי, רשומות "השקעות" אלו הן קניות ציוד של חברים, שלצורך ניהול נכון רשומים בנפרד.

בסעיף תשתיות יש חריגה אשר בחלקה נובעת מסכומים שאנו אמורים לקבל ממקור חיצוני ועדיין לא נכנסו. הנושא נמצא בבדיקה.

לגבי ענף המזון כבר דווחנו, ולגבי המרכולית, יש דרישה לבדיקה נוספת אשר תיעשה החודש. גם בהשכלה יש חריגה - כאן היה תכנון לקוי כאשר לא נלקחו בחשבון כל ההוצאות הכרוכות בתחום זה, כולל הוצאות בגין משכורות של חברים לומדים. כלליות הקהילה - לרוב זוהי השתתפות הקהילה בהחזר חובות לבנקים.

בסה"כ החריגה מדאיגה, ועלינו למצוא מקור לכסף הזה. התקציב המשולב מבוסס על העברת סכומים די גדולים לניהולו הישיר של החבר - ולקהילה אין יותר שליטה על סכומים אלה. אם החבר לא משתמש בשירות זה או אחר השירות לא יכול להתקיים ולהיפך ישנם שירותים שחברים לא משלמים עליהם והמקורות הכספיים של הקהילה אינם מספיקים כדי לשלם משכורות אלה. (לדוגמא - ענפי העזר).

בעיה נוספת - עדיין לא הגענו למצב בו השירותים הקהילתיים הצליחו להשיג לקוחות חיצוניים כדי שאפשר יהיה לאזן את התקציב - אנו מאוד מקווים שיום אחד זה יקרה.

החברים מוזמנים לבוא לשאול, לברר, לבקר.

אני לשרותכם.

שריטה.

ניתוח ארגוני לקהילה דוח הכנסות הוצאות 2 תקופות

14/09/99 15:11
מועד למסמך: 12/1/1998

סעיף	5-		יורה אחרי עבודה		עבודה אחרת		41-		2-		הכנסות אחרות		14-		סעיף
	יורה אחרי השקעות	סה"כ השקעות	יורה אחרי עבודה	יורה אחרי עבודה	עבודה אחרת	עבודה שכינה	עבודה שכינה	סה"כ הוצאות	סה"כ הוצאות	הכנסות אחרות	הכנסות אחרות	הכנסות אחרות	הכנסות אחרות	הכנסות אחרות	
מחזור	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	1-6/1999 6.99	מחזור
סה"כ להכנסות מעבודה	6,697	6,691	6,697	6,910				2	475	(429)	3,800	2,657	3,372	3,826	סה"כ להכנסות מעבודה
סה"כ להכנסות אחרות	2,413	2,301	2,413	2,302	9	(14)				(817)	2,413	1,480			סה"כ להכנסות אחרות
סה"כ למקורות הקהילה	9,110	9,192	9,110	9,213	9	(13)			475	(1,246)	6,213	4,137	3,372	3,826	סה"כ למקורות הקהילה
סה"כ לענפי יחיד	(6)	(9)	(6)	(7)	54	108	5	47	92		16	86	29	112	סה"כ לענפי יחיד
סה"כ למפעלי פנאי		56		56	10				50		95			22	סה"כ למפעלי פנאי
סה"כ לזכר								3,538	3,323		13			155	סה"כ לזכר
סה"כ לשרותים אישיים	(3,538)	(3,529)	(3,538)	(3,156)				2,150	2,212		182	25	2,087	1,977	סה"כ לשרותים אישיים
סה"כ לחברות	(414)	(930)	(384)	(881)	340	477	162	194	2,212		4	6		18	סה"כ לחברות
סה"כ לרווחה וסיעוד	(54)	(66)	(50)	(66)	3	7		51	84						סה"כ לרווחה וסיעוד
סה"כ לחינוך	(921)	(822)	(896)	(720)	237	221	228	140	786	816	130	203	222	253	סה"כ לחינוך
סה"כ לחבר	(705)	(602)	(700)	(802)	447	269	186	237	722	665	429	347	227	222	סה"כ לחבר
סה"כ להשתתפות ואגודה	(44)	(54)	(40)	(54)	26	30			26	36	11			12	סה"כ להשתתפות ואגודה
סה"כ לענפי עור קהילה	(757)	(954)	(657)	(823)	37	26		23	860	780		0	240	6	סה"כ לענפי עור קהילה
סה"כ לבסחון	(224)			(217)	310	344	24	40	47	180		2	381	345	סה"כ לבסחון
סה"כ למחצית	(40)		(40)				9		31						סה"כ למחצית
סה"כ להשכלה	(166)	(147)	(166)	(143)	156	120		30	26					0	סה"כ להשכלה
סה"כ לבנים	(158)	(251)	(158)	(251)		119		158	131						סה"כ לבנים
סה"כ לשונות קהילה	(61)	(45)	(61)	(45)				61	45						סה"כ לשונות קהילה
סה"כ למיסים	(749)	(551)	(674)	(531)	277	300		398	249			11		6	סה"כ למיסים
סה"כ לכליות קהילה	(463)	(229)	(463)	(228)				463	229					0	סה"כ לכליות קהילה
סה"כ לפנסיה	(650)	(758)	(650)	(735)	200	304		450	31						סה"כ לפנסיה
סה"כ לפיצוי עזיבה	(275)	(183)	(275)	(183)				275	183						סה"כ לפיצוי עזיבה
סה"כ לשינוי הקהילה	(150)	(117)	(150)	(117)				150	117						סה"כ לשינוי הקהילה
סה"כ להקדמה	(9,110)	(9,453)	(8,866)	(8,744)	2,067	2,334	596	549	10,209	9,280	772	791	3,235	3,127	סה"כ להקדמה
	(281)		244	468	2,067	2,343	596	636	10,684	8,034	6,985	4,928	6,606	6,953	

פנימי בהחלט

חבר / חברה יקרים,

המו"מ עם חברת "המלט" הסתיים באופן חיובי, ועתה על חברי כפר הנשיא להגיע לידי הכרעה מורכבת והרת גורל, בדבר עתיד מחלקת הברזים של "הבונים". היות והמיזוג חשוב מאוד ל"המלט", והיות שידעו מראש עד כמה המפעל חיוני לקיבוץ, התאמצו על מנת לתת הצעה מפתה כדלקמן:

1. תעסוקה:

- מחלקת ההרכבה תישאר בכפר הנשיא ותוגדל, על מנת להרכיב אצלנו חלקים מ"המלט" (סה"כ יעבדו בה 20 איש).
- מתוך 40 חברים העובדים במחלקת הברזים כעת, 6 עובדים בהרכבה.
- הובטח ש-25 חברים יעבדו לפחות 3 שנים בהמלט, ומתוכם לפחות 15 יעבדו 5 שנים.

2. תשלום:

- 5.0 מליון דולר במזומן.
- כל ההלוואות של הקיבוץ והמפעל במסגרת הסדר הקיבוצים יעברו ל"המלט", וכפר הנשיא ישתחרר מכל החובות והשיעבודים המגיעים לסך 8.0 מליון דולר.
- "המלט" ישלם לקיבוץ 715,000 דולר לשנה "דמי ניהול" משך 7 שנים.

לכל הדעות, "המלט" משלם כאן פרמיה רצינית מאוד, על מנת להשיג את המוצר, המוניטין והצוות, ואין ספק, שמשקיע רגיל היה משלם סכום נמוך יותר.

הנימוקים בעד ונגד המכירה כבדי משקל.

בתוקף תפקידי כמרכז משק אני בעד המכירה, מכיוון, שלעניות דעתי, אסור להמשיך במצב שבו יישוב שלם תלוי כל כך במפעל אחד, ואיני רוצה לקחת על עצמי אחריות למצבנו הכלכלי, אם בעוד שלוש - חמש שנים תנופת המפעל תייעצר (או אפילו חמור מכך), והחברים יוותרו ללא בית, ללא פנסיה וללא תעסוקה. כנגד זאת עומדת בפנינו הזדמנות פז למכור את המפעל עכשיו עבור 73.0 מליון ש"ח.

יחד עם זאת, חשוב לי מאוד שהחברים ילמדו את הנושא לעומק ויבינו את ההשלכות הכרוכות בכך, כדי שההחלטה תהיה של כלל החברים ולא של מרכז המשק או ההנהלה הכלכלית. היות וההחלטה חייבת להיות די מהירה, משום שהמצב של אי-ודאות קשה מאוד לתיפקוד תקין של המפעל, והיות שההצעה של "המלט" מותנית בתשובה מהירה, נקטנו בצעדים הבאים:

- פנינו לברית פיקוח להכין "מצגת" המצב הכלכלי של כפר הנשיא עם ובלי המפעל.
- ביקשנו מגדעון חסדאי (יו"ר מועצת המנהלים של "הבונים") יחד עם איתן יעקובסון (יו"ר ההנהלה הכלכלית) להשתתף בערב הסבר שבו יוכלו החברים להציג שאלות ולקבל תשובות.
- נקיים ישיבה משותפת של ההנהלה הכלכלית יחד עם הנהלת החברה.
- יתקיימו חוגי דיון.

באמצע אוקטובר תתקיים אסיפה ראשונה ואם יהיה צורך יתקיימו אסיפות נוספות ורצופות עד שיצא עשן לבן ונגיע להחלטה הנכונה.

גמר חתימה טובה לכולנו
קולין

דפי מידע

דוח ישיבת ההנהלה הכלכלית מס' 124

מיום 06/09/99

נכחו: איתן י', קולין פ', אורי א', חי ב', ציפורה ס', שלמה ו', תמר ש', שריטה ס', דני פ', יעקב ד'.
נעדרו: ברוך כ', יוסי כץ.

על הפרק

1. אישור דוח קודם מה-30/06/99.
2. אישור המשך המו"מ עם משקיע ל"הבונים".
3. סיכום כספי 6 חודשים.
4. צמ"ג עדכון.
5. שונות.

1. דוח קודם מה-30/06/99 - אושר.

2. אישור המשך המו"מ עם משקיע ל"הבונים".

חברת "המלט" מאזור התעשייה החדש ציפורית (בקרבת היישוב ציפורי), פנתה אלינו בהצעה למיזוג עם מחלקת הברזים של "הבונים". המלט הקימה מפעל מודרני והפכה לחברה גדולה הרשומה בבורסה של תל-אביב. עד כה מכירות החברה לא הצדיקו את ההשקעה הכבדה. כתוצאה מכך, החליטו להגדיל את המכירות ברכישת ייצור ושיווק של ברז כדורי, המשלים את קו המוצרים שלהם.

במו"מ שהתקיים הסברנו רצוננו להיכנס כשותף אסטרטגי, ואי הרצון לוותר על המפעל בכפר הנשיא, והבהרנו, כי כל הצעה אחרת תובא להכרעת הקיבוץ, מכיוון שלצוות המו"מ אין מנדט למכור יותר מאשר 50% מבעלות המפעל.

על מנת להקל על החלטה חיובית של הקיבוץ, הוצע:

- מחלקת ההרכבה תישאר בכפר הנשיא.
 - קיימת נכונות להעביר את מחלקת ההרכבה של המלט אלינו.
 - החברה מוכנה להתחייב להעביר מספר גדול של חברים העובדים ב"הבונים" למפעל בציפורית (זמן נסיעה כ-40 - 50 דקות).
 - מוכנים לרכוש חלק מהמפעל מייד והשאר בעוד שנתיים.
- על אף מאמצי השכנוע שלנו, "המלט" אינה מוכנה להסתפק בבעלות חלקית של 50%, היות ורכישה כזו אינה משרתת את האינטרסים של החברה בבורסה.

קולין פנה להנהלה הכלכלית בשאלה: האם להמשיך במו"מ? וביקש מכל אחד מהחברים להביע דעתו. בדיון הדגישו, מצד אחד, את ההזדמנות יוצאת הדופן לקבל מחיר טוב מאוד לפי כל קנה מידה עבור מחלקת הברזים. מחצית מהתקבול תפרע את כל חובותינו לבנקים, תשחרר מהשעבודים השונים וכך תפתח הדרך להעברת הבעלות של הבתים, המגרשים, ונכסים אחרים לבעלות החברים. יהיה מספיק כסף להבטיח לכל חבר לפחות 1,000 ש"ח לחודש לפנסיה

מהשעבודים השונים וכך תפתח הדרך להעברת הבעלות של הבתים, המגרשים, ונכסים אחרים לבעלות החברים. יהיה מספיק כסף להבטיח לכל חבר לפחות 1,000 ש"ח לחודש לפנסיה בתוספת גמלה של 1,000 ש"ח לכל הפנסיונרים, וישיאר סכום נוסף לחלוקה לכל החברים או לפתיחת 1-2 מפעלים קטנים. כמו כן, הובע החשש, שאם בעוד שנים מספר המפעל נעצר או חלילה וחס יקרוס, אזי חלק מהחברים יכנס לקו העוני, ולא סביר שקהילה שלמה סומכת על מקור פרנסה ורווח אחד בלבד.

מצד שני, העלו את החסרונות השונים במכירת המחלקה: פגיעה במקור ההכנסה של חברים שלא יוכלו לעבוד ב"המלט". ירידה בתנאי העבודה, לא תהיה עוד התקווה והחיזוק של מפעל פורח ומרוויח עם דיבידנדים שמנים לבעלים – קיבוץ כפר הנשיא, ועד להרגשה הפסימית שללא מפעל לא יישאר קיבוץ.

אחרים הציעו מכירה חלקית, כאשר השליטה עוברת ל"המלט", אבל הקיבוץ, אפילו כבעלי המיעוט, עדיין ימשיך ליהנות מרווחי המפעל.

בתום הדיון סוכם פה אחד, שהנושא כבד משקל ועל פי תקנון הקיבוץ, רק אסיפת הקיבוץ מוסמכת להגיע להכרעה. אי לכך, על הצוות להמשיך במו"מ עם המלט על מנת להביא את ההצעה הטובה ביותר לאסיפה.

3. סיכום כספי 6 חודשים

חומר מרכז ומפורט חולק לחברי ההנהלה ימים מספר לפני הישיבה. מפאת קוצר הזמן (דיון בנושא המפעל) לא התקיים דיון מעמיק בנושא. רצ"ב תקציר הדוח הכספי ל-6 חודשים שהוגש להנהלה.

4. צמ"ג עדכון

מפאת קוצר הזמן הדיון בנושא נדחה לישיבה הבאה.

5. שונות

השכונה הקהילתית – קולין הודיע על הפסקת היחסים עם היזם עמו היינו בקשר. כרגע מתאים לנו לקדם את התב"ע בלעדיו.

הרחבות – קולין מבקש דחייה בדיון, עקב קשיים שהתגלעו עם הבנקים. קולין ממליץ עתה על-40 דירות ולא 20, אם וכאשר נקבל ההשתתפות ממשרד השיכון.

אבוקדו והשכונה – דני העלה נושא שטח האבוקדו. לפי ההערכות שווה 1 דונם אבוקדו כ-5 אלפים \$. לעומת זאת ערך דונם כנדל"ן 20 אלף \$. אי לכך ייעשה מאמץ לשמר את המטע על-ידי העברת חלק מהשכונה למקום אחר.

האצלת סמכויות – קולין החליט בעקבות העומס המוטל עליו להעביר חלק מסמכויותיו לגורמים אחרים. אורי א' הסכים לשמש כיושב ראש הנהלת משתלת הערערים.

דוח אגף החממן – היות ומנכ"ל המפעל טרם מסר דוח על מחלקת החממן, הוכן דוח בכתב, שחולק לחברי ההנהלה הכלכלית. עיקרי הדוח: עד סוף אוגוסט קיים פיגור לעומת התכנית הן במכירות והן ברווח, מצד שני, נתקבלו הזמנות חדשות רבות, וחלקן במחירים טובים. מנהל האגף- שלום עזב בסוף מאי וטרם מונה מנהל חדש. למרות שאין כרגע לענף רווח, הוא מכסה כ-400 אש"ח מההוצאות הקבועות של המפעל.

פיתוח הפארק – עיריית ג', שזה עתה נכנסה לתפקיד, תגיש הצעה בעוד כחודש.

רשמו: קולין ויהודית

כפר הנשיא ומפעליו - דו"ח רווח והפסד מאוחד
המספרים הם היתרות לאחר י"ע עצמיים
 באלפי ש"ח

הפרש	תכנית 1-6/99	ביצוע 1-6/99	
			מגזר עסקי:
-975	6,432	5,457	רווח הבונים
-121	1,650	1,529	שכ"ע הבונים
550	-1,536	-986	הוצאות מימון הבונים
-546	6,546	6,000	סה"כ הבונים
666	-369	297	גד"ש (1)
137	207	344	אבוקדו
49	-80	-31	פרדס
-314	32	-282	לול (2)
538	-210	328	סה"כ חקלאות
5	-119	-114	צמחי מרפא (3)
-82	123	41	אירוח כפרי
-226	-125	-351	ערערים
10	38	48	אולפן
-330	92	-238	אחרים (4)
-623	9	-614	סה"כ ענפים אחרים
-631	6,345	5,714	סה"כ יצרני
-98	-1,449	-1,547	כלליות עסק
164	-1,025	-861	מימון כ. הנשיא
66	-2,474	-2,408	סה"כ משותפות
-565	3,871	3,306	סה"כ עסקי
			קתילה:
112	8,739	8,850	סה"כ מקורות הקהילה
-410	-8,865	-9,275	סה"כ שימושי הקהילה (5)
-299	-127	-425	סה"כ קתילה נטו
-743	2,095	1,352	סה"כ כפר הנשיא

- 1 זהו "צילום מצב" של חצי שנה, התמונה "תתישר" בהמשך השנה.
 - 2 נמכרה להקה בתחילת יולי במקום בסוף יוני ולכן המספר כאן מטעה כלפי מטה (300 אש"ח).
 - 3 ישנם הוצאות נוספות של 300 אש"ח שאינן מופיעות כאן כי הן בגין עליית מלאי לא מתוכננת.
 - 4 הכוונה ל"נחליים" (מפעל ההידרו + מפעל הירדן) ולשני המוסכים (שהוצאותיהם לא חולקו בפועל בין הענפים).
 - 5 כולל סעיף שלא היה בתכנית: "שינוי ביתרת תקציב אישי" (כ- 750 אש"ח גידול ביתרת).
- זאת אינה הוצאה כספית בפועל, אך היא נרשמת מבחינה כלכלית כי זהו כסף של החברים ולא של הקהילה.

PARENT'S PAGE

17.9.99

This week's reporter is Dalia Bouskila.

"Divrei" this week carries several pieces about Gerry. Gerry was a warm family man, a person of wide and varied interests, of unassuming character. It is not quite fair to condense all the words into one sentence, but even less so not to refer to them at all. May he rest in peace.

Meanwhile, life goes on; because of a steep rise in the infant population, we had to clean up and re-open what used to be "Yasmin" nursery, the old baby nursery.

Rosh Hashanah was, as usual, a happy and festive get-together, with large numbers of native sons plus their families, for whom Kfar Hanassi is still the place to celebrate the start of a new year.

Appropriately, our older teenagers have begun a thorough clean-up job on their club room, under the guidance of Adi, their new madrich.

Three of our girls are joining in this year's school trip to Poland - Karin Amar, Ofri Wagner and Inbar Cohen. We hope to get reports of their impressions from their visit. Max Mader is also going on an "educational" trip abroad. After 45 years of teaching, Max is leaving for romantic Italy on Sept. 22nd for a five-week course on Italian art and music. The course starts in Rome and continues in Florence. Max will have a chance to practice his Italian (as a graduate of opera school, he has a good grounding), eat some good pasta, and, of course, revel in the cultural riches of Italy.

Corinne reports on a plan - still very far from decided on - to have a performance by Matti Caspi in the park at Succoth. Execution of the plan depends on our money men, and the agreement of the park's neighbours. We hope that everyone will agree, and we'll be able to enjoy an evening with a first-class artist.

Something has to be said - again, unfortunately - on the vexed subject of the festival gift given by the kibbutz to members. The gap between the size of the gift received by members working in income-producing branches and that received by workers in the service branches is getting wider and wider, not to speak of the gap between those employed by Habonim and all the rest. The difference is so large that instead of giving pleasure, the gift causes anger. We must decide what we're going to do about it, and we should do it before Pesach, the next gift-giving festival.

The first big event of the year was not a pleasant one. Colin and Yehudit's offices were set on fire by someone, perhaps from inside the kibbutz, perhaps from outside - we still don't know. Colin tells us: the night watchman noticed at 3.45 a.m. that the light bulb by the offices was broken, but had no idea that this might be deliberate. Ruthie Marx, coming home from holiday at 4.45, noticed a smell of smoke and called out Tony & Co. It seems that the arsonist(s) first poured benzene on the door of Alec and Yehudit's office and, when that didn't start a fire, broke down the door of Colin's office and started a fire with a bunch of papers. Luckily, the walls are fire resistant and the fire didn't spread. The result: blackened walls, a room permeated by the smell of smoke, some melted gift packages - and 20,000 shekels worth of damage, for which the insurance company will pay recompense of a mere NIS 6,000. It could have been worse; no important documents were destroyed, and in any case, all important records have a back-up copy in a fire-proof safe.

Some time ago, the staff of a dental clinic in Tel-Aviv, one of a chain of some 17 clinics, came to our B&B for a holiday. They liked it so much that they passed on the word, and were followed by a similar staff group from Ashkelon. On Friday a third group, this time from Lod, is coming for the weekend. The holiday package consists of Friday night supper, a jeep trip,

and Bedouin style lunch in the park. Please don't apply for a job in our dental clinic, the list is full...

Get ready for the Succoth street fair, to be held, as usual, in the Hermon Housing Estate. There will be stalls for home-made food - bakers, jam makers etc., please contact Reggie. There will also be stalls selling second-hand goods, and the proceeds will be added to the NIS 3,350 contributed by people in Kfar Hanassi to the fund for victims of the earthquake in Turkey.

SHABBAT SHALOM

MAZAL TOV

Birthdays

Anniversaries

Sept. 19 Ilana Rose
Zohar Kossover (Jackson family)

Sept. 20 Shaula Elman
Dana Elayev
Gavriela Golan

Sept. 21 Yaron Cina

Sept. 22 Chava Frank
Meital Cohen (Mendjigursky family)
Eldad Lifschitz

Shulamit & Johnny Frank
Sara & David Davolt

Sept. 23 Keren Lippa (Epstein family)
Maya Sho'er (Amit-Gershman family)

Elina (Waterman) & Moshe Harush

Sept. 24 Kenny Whitham
Andrew Simmons
Sela Blumental (Glick family)
Keinan Ehrenberg

Sept. 25 Gal Levine
David Ian Kopp (Kopp-Hart family)

IN MEMORIAM

11th Tishrei Esther Cina
14th Tishrei Marga Grunberg

WHY KILL THE DOGS?

In the course of my work as disposer of stray dogs on the Kibbutz, members and parents often ask why it is necessary to kill the dogs and boxes of puppies and kittens that are thrown on the Kibbutz. The answer is distressing. The number of available good homes are few and far between; there are hundreds of dogs to every available home in the country (Israel S.P.C.A. figures), and the ratio increases twice a year when more litters are born and thrown on the streets and settlements to multiply, be injured by traffic, poisoned by municipalities, sold to research institutes for experiments, or die of hunger and thirst.

Members sometimes tell me it's possible to find homes for animals with our hired workers. When I hear that I tremble and try to point out that we are the bosses of the hired workers, and they might take an animal to please the boss when they really can't afford it, and then it will end up on the streets again. When I accepted the job of dealing with strays, I used to give animals to all takers until I discovered what happens to some. The following are only two of my experiences:

1) A home was found in Safed for a large mongrel dog. Two months later a friend phoned inviting me to check on the dog. When I got there I found the animal tied to a very short piece of string outside an apartment block without water or shelter. The dog was skin and bone and surrounded by its own excrement. My friend tells me that's how the animal existed, it was never exercised, and when she offered to buy it to put it out of its misery, the proud owner asked for a thousand shekels. Of course I cut the string, took the animal away and gave it a few days of quality life before putting it down painlessly and humanely by injection.

2) Another friend found two small twin puppies sealed in a box behind a dustbin. She nursed them back to health and gave them to a worker from Tuba; she was his boss. He said they would be suitable for his daughter. My friend put a blue ribbon around the neck of the male puppy and pink around the female. Three months later two large twin puppies were thrown on the Kibbutz; they were skin and bone, ill and covered in fleas and ticks. One had a very tight blue ribbon around its neck, the pink ribbon was missing.

Many animal welfare groups report similar abuse and worse, that's why we must never give an animal away unless we know the home and can visit it. Has it a garden? Can they afford a dog - food, veterinary service, training medicines, etc., etc.? Is it just a toy for the children? What will happen to the animal when the family takes a holiday? That is the time when most dogs are thrown on the streets, kibbutzim, moshavim and army camps. We ourselves are not immune to these abuses, and my counterparts at Amiad and other kibbutzim tell me that sometimes their strays are taken and left on the motorways to Haifa: and then there's the horrendous treatment to animals in kibbutz industries. Whether all this has something to do with a neglect in the writings of A.D. Gordon we shall never know, but it's a fact that between one

and four dogs are thrown on almost every kibbutz every month, and, in most cases, are left without food, water or shelter till someone can be found to shoot, drown or poison them. The only three words these frightened souls ever hear from their human superiors are "Away from here."

Some members and parents say, why not take the strays to a municipal pound or animal shelter? Unfortunately space here won't allow a list and description of the horror prisons that pass as municipal pounds in this country, and which are often reported on by animal organisation (our own "pound" at Kiryat Shmona included). Also municipalities still use the banned poison strychnine to kill unwanted dogs. Strychnine causes violent convulsions and painful muscle spasms before an agonizing death releases the animal. As for shelters, all private shelters in the country are already overfull, overworked and struggle to survive on voluntary contributions. In many, euthanasia is carried out soon after arrival: The Tel-Aviv shelter alone has seven hundred animals left at its gate every month - yes 700 every month (S.P.C.A. figures), many come from the "Let The Animals Live" shelter which itself is constantly overfull and constantly turns animals away. The only two shelters in our own area are Tiberius and L'Havot Habashon. Tiberius has the only municipal S.P.C.A. shelter in the country, it opened in May of this year, is already full though there is space for many more cages of 1.80 x 4 meters, which the municipality can't afford at present. The shelter at L'Havot Habashon was built and run single handedly by a remarkable lady, after work hours. Her kibbutz gives no financial support to the shelter, nor volunteer help; all her personal allowance goes into the shelter and is gone within six months, and some other kibbutzim dump their own unwanteds on her without giving her a penny either. Her "no-kill" policy means that the shelter is always overfull and all her time after work is spent finding food for ninety-six dogs (at the last count). But what sort of existence is it for animals to spend their lives in cages - the better ones 1.80 x 4 meters, the worst 1m x 1m, when there are never enough good homes to go around?

What then is the solution to the over-population problem? It's very simple. Apart from the breeds that people will pay money for and, therefore, value, all other dogs should be spayed or neutered, backed by government subsidy, and have microchip implants for identification purposes. Meanwhile, unwanted litters of puppies and kittens should be put down humanely a day or two after birth to spare them a life of misery and suffering. The Israel Veterinary Service has already initiated a micro chip scheme but then immediately took a step backwards by overtly opposing the introduction of private low price spay-neuter clinics. I wonder why!!!

Now this doesn't mean we shouldn't seek homes for strays outside the kibbutz, of course we should, but they must be responsible homes that meet the above criteria (fifth paragraph) otherwise we simply absolve our consciences at the expense of the animals.

Melvin Simons